

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/89/2017
Identifikačné číslo spisu:	2614203944
Dátum vydania rozhodnutia:	22.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2614203944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ M. P., bývajúcej v N. K. a 2/ I. P., bývajúceho v N., K., obidvaja zastúpení Mgr. Petrom Vólochom, advokátom so sídlom v Senici, Čáčovská 305, proti žalovaným: 1/ I. so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, 2/ Dražby a aukcie, s. r. o., so sídlom v Martine, Flámska 1, IČO: 36 751 642 a 3/ F. G., bývajúci v G., T., o určenie neplatnosti dražby, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 6C/84/2014, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. mája 2016 sp. zn. 24Co/592/2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 18. mája 2016 sp. zn. 24Co/592/2015 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Senica (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinstančný súd“ alebo „okresný súd“) z 15. apríla 2015 č. k. 6C/84/2014-159 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a vo výrokoch, ktorými zaviazal žalobcov na náhradu trov konania žalovanému 1/ a 2/. V odôvodnení rozsudku okrem iných skutočností uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalobcov označil za neopodstatnené, pretože v odvolaní neuviedli žiadne iné argumenty než tie, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie, a ten sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal. K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcov odvolací súd uviedol, že pokiaľ ide o miesto konania dražby, zákon nestanovuje podmienku, podľa ktorej by malo byť miesto konania dražby viazané na miesto, kde sa dražená nehnuteľnosť nachádza. Žalobcovia mali dostatočný časový priestor na predaj nehnuteľností za pre nich výhodnejších podmienok. Konaním dražby v meste Martin, vzhľadom na jeho polohu a infraštruktúru, nedošlo k zníženiu počtu potencionálnych záujemcov o dražbu predmetných nehnuteľností, táto sa uskutočnila v priestoroch prístupných verejnosti, bez toho aby bola komukoľvek obmedzená možnosť zúčastniť sa na dražbe. Zdôraznil, že išlo o opakovanú dražbu, pričom prvá dražba, ktorá sa konala dňa 30. 9. 2013, nebola úspešná. Na základe uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo k porušeniu ust. § 11 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, pretože miesto konania dražby nebolo určené v rozpore s uvedeným ustanovením. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcov týkajúcej sa ceny draženej

nehnuteľnosti, odvolací súd uviedol, že z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie zistil, že dražobník zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby - dražených nehnuteľností súdnym znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie oceňovania nehnuteľností, zapísaným v zozname znalcov vedenom MS SR v súlade so zákonom (§ 12 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z.). Znalec Ing. Ján Greguš podal dňa 5. 3. 2014 vo veci Znalecký posudok č. 37/2014, v ktorom stanovil metódou polohovej diferenciácie všeobecnú hodnotu dotknutých nehnuteľností v celkovej sume 44 000 €. Žalovaní 1/ a 2/ nemali žiadnu možnosť ovplyvňovať alebo usmerňovať znalca pokiaľ ide o stanovenie ceny predmetu dražby, pretože ich povinnosťou bolo iba zabezpečiť, aby cena predmetu dražby bola určená znaleckým posudkom, čo aj urobili. Zodpovednosť za vypracovaný znalecký posudok znáša samotný znalec, pričom dražobník vystupoval vo vzťahu k znaleckému posudku iba v pozícii zadávateľa a teda nemal vplyv na obsah posudku. V uvedenej súvislosti odvolací súd uviedol, že sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dražobník nepochybil, keď pri určení ceny predmetu dražby vychádzal zo záverov znaleckého posudku, pričom konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ dôvodne poukázali na rozhodovaciu prax, podľa ktorej určenie ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 20 Cdo 1083/2005).

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že určí neplatnosť predmetnej dobrovoľnej dražby, bližšie špecifikovanej v petite dovolania. Prípustnosť dovolania odôvodnili poukazom na § 420 písm. f/ a na § 421 ods. 1 písm. b/ zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Uviedli, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu neobsahuje dostatočné odôvodnenie jeho záverov, preto je vydaný v rozpore s ust. § 157 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), ktorý bol platný a účinný v čase vyhlásenia dovolaním napadnutého rozsudku. V uvedenej súvislosti poukázali žalobcovia v dovolaní na ust. § 220 C. s. p., ktoré má podobné znenie ako ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu označili za „svojvoľný a arbitrárny a v dôsledku toho za prakticky nepreskúmateľný.“ Uviedli, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strán sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. (§ 220 C. s. p.), pričom sporovej strane musí dať odpoveď na zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia, v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Zdôraznili, že judikatúra EŠLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument sporovej strany, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Poukázali na to, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného ľudského práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. V odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu a aj súdu prvej inštancie absentuje dostatočná a presvedčivá argumentácia o tom, na základe akých dôkazov a na základe akých myšlienkových úvah dospel súd k záveru, že v tomto prípade došlo k splneniu povinnosti dražobníka zaistiť ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby v súlade s ust. § 12 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zák. č. 527/2002 Z. z.“), napriek existencii dvoch diametrálne odlišných posudkov toho istého znalca. Takýmto postupom (nedostatočným odôvodnením rozsudku) odvolací súd a aj súd prvej inštancie znemožnili žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo predstavuje dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

3. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., žalobcovia v dovolaní uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia nasledovných právnych otázok, ktoré v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte neboli vyriešené:

1) „Je určenie neprimerane vzdialeného miesta konania dražby od draženej nehnuteľnosti zo strany dražobníka obmedzením možnosti účasti na dražbe v rozpore s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.

z.?”

2) „Je akceptovanie znaleckého posudku, ktorý určuje výrazne o 24 % nižšiu cenu draženej nehnuteľnosti od znaleckého posudku toho istého znalca, vyhotoveného pred 13 mesiacmi, hoci priemerný pokles cien za toto obdobie nepresiahol 3 %, porušením povinnosti dražobníka zaistiť ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby v súlade s § 12 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z.?”

3) „Je na ohodnotenie predmetu dražby možné použiť znalecký posudok, ktorý bol vyhotovený pred uzatvorením zmluvy o výkone dražby, resp. pred podaním návrhu na vykonanie dražby?”

Vo vzťahu k takto vymedzeným otázkam, ktoré podľa argumentácie dovolateľov neboli doteraz v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu vyriešené, dovolatelia v dovolaní uviedli v čom považujú právne posúdenie veci odvolacím súdom za nesprávne. Namietali argumentáciu súdov oboch inšancií, podľa ktorej miesto dražby môže byť určené kdekoľvek, kde je voľný prístup, kde je dostatočný počet obyvateľov, dobrá infraštruktúra a dostupnosť služieb. Uviedli, že záujem o konkrétnu nehnuteľnosť je determinovaný prácou a zázemím v blízkom regióne, znalosťou miestnych pomerov, primeranej dojazdovej vzdialenosti od bydliska (v prípade, že nehnuteľnosť má slúžiť ako „víkendová chalupa“), preto „je málo pravdepodobné, že niekto z Martina bude mať záujem bývať na myjavských kopaniciach“. Namietali tiež, že výklad ust. § 12 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. vychádza z čisto formálneho hľadiska, ktoré nezohľadňuje materiálny obsah tohto ustanovenia, z ktorého vyplýva, že dražobník má vyvinúť určitú činnosť spojenú s vynaložením úsilia, ktoré zodpovedá jeho požadovanej odbornej spôsobilosti na ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby, čo je činnosť širšia ako len akceptovanie akéhokoľvek znaleckého posudku. V tomto prípade mal žalovaný 2/ k dispozícii dva znalecké posudky, ktoré vypracoval znalec vychádzajúci z tých istých podkladov, pričom rozdiel medzi závermi znalca bol 24 % napriek tomu, že priemerný pokles cien nehnuteľností v uvedenom období predstavoval 3 %. Dovolatelia sa rovnako nestotožnili ani so záverom súdu prvej inšancie, ktorý odvolací súd považoval za správny, že vypracovanie znaleckého posudku v čase pred uzatvorením zmluvy o vykonaní dražby, neznamená porušenie ustanovení tejto neskôr uzatvorenej zmluvy, pričom argumentovali tým, že ocenenie nehnuteľností ešte pre tým, ako sa stali predmetom dražby, je len ocenením nehnuteľností a nie ocenením predmetu dražby.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcov uviedol, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inšancie považuje za vecne správne a dostatočne odôvodnené. Odvolací súd sa v dostatočnej miere zaoberal skutkovou i právnou stránkou posudzovaného prípadu ako aj predloženými dôkazmi, ktoré správne vyhodnotil a rozsudok odôvodnil dostatočne a presvedčivo. Skutočnosti, ktoré uvádzajú žalobcovia vo svojom dovolaní nie sú podľa názoru žalovaného 1/ spôsobilé spochybniť správnosť a zákonnosť rozsudku odvolacieho súdu. Vo vzťahu k dovolacím námietkam žalobcov, ktoré sa týkali nesprávneho právneho posúdenia veci (miesto konania dražby, ohodnotenie predmetu dražby, vypracovanie znaleckého posudku, ktorý bol podkladom pre vykonanie dražby pred uzatvorením zmluvy o vykonaní dražby), žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že s právnymi závermi súdu prvej inšancie a odvolacieho súdu sa plne stotožňuje a s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu ich považuje za správne. K obsahu dovolania žalobcov sa vyjadril aj žalovaný 2/ tak, že navrhol aby dovolací súd dovolanie žalobcov podľa § 448 C. s. p. zamietol, pričom uviedol, že odvolací súd a aj súd prvej inšancie sa správne vysporiadali s namietaným porušením § 11 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. ako aj s námietkami ohľadne znaleckého posudku; žalovaný 3/ sa k obsahu dovolania žalobcov nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenými osobami, zastúpenými v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) skúmal, či sú splnené aj ďalšie predpoklady a podmienky prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod (§ 420 písm. f/ C. s. p.) aj dôvodné, pretože ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 C. s. p., potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej zo zmatečnosťných väd uvedených v tomto ustanovení, znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

6. Podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolatelia v súvislosti s vadným procesným postupom odvolacieho súdu namietali, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. (ktorému obsahovo zodpovedá ust. § 220 C. s. p.), platným a účinným v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

8. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

9. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR dovolací súd preto skúmal, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dáva odpoveď na všetky podstatné argumenty (odvolacie námietky) uvedené žalobcami v odvolaní, pričom zistil, že v tej časti odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, v ktorej sa odvolací súd zaoberal odvolacou námietkou žalobcov, že dražobník nezabezpečil ohodnotenie dražených nehnuteľností v súlade s ust. § 12 zák. č. 527/2002 Z. z. nedal dostatočnú a presvedčivú odpoveď na všetky dôležité argumenty žalobcov súvisiace s uvedenou odvolacou námietkou. Žalobcovia totiž v odvolaní namietali, že znalec ten istý predmet dražby ohodnotil v rozpätí 13 mesiacov dvakrát, pričom neskorším znaleckým posudkom bola určená o 24 % nižšia cena oceňovaných nehnuteľností. Odvolací súd na túto konkrétnu, nie bezvýznamnú odvolaciu námietku žalobcov, týkajúcu sa všeobecnej hodnoty nehnuteľností, nedal žiadnu odpoveď. Uviedol, že za závery znaleckého posudku je zodpovedný znalec, dražobník a dražiteľ závery znalca žiadnym spôsobom neovplyvňovali, pričom poukázal na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010, kde najvyšší súd uviedol, že „pokiaľ ide o určenie ceny predmetu dražby, dovolací súd považuje za správny záver odvolacieho súdu, že učenie výšky draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby“; opomenul však pritom skutočnosť, že uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu vychádza z iných skutkových okolností a teda aj právna otázka, ktorej riešenie súviselo s predmetom konania bola iná - doručovanie písomností týkajúcich sa dražby a určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti bez ohľadky nehnuteľnosti, čo zákon v čase oceňovania nehnuteľností súvisiacich s konaním sp. zn. 3 Cdo 233/2010 neumožňoval. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku riadne nevysporiadal ani s námietkou žalobcov, že dražobník znalecký posudok zabezpečil v čase, keď ešte dražobníkom nebol.

11. Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd v rámci argumentácie uvedenej v odôvodnení rozhodnutia

nedal odpoveď na všetky otázky, ktoré boli z hľadiska jeho záverov týkajúcich sa ohodnotenia predmetu dražby v súlade so zákonom podstatné. To, že znalec nesie zodpovednosť za vypracovaný znalecký posudok je síce nespochybniteľný fakt vyplývajúci zo zákona, avšak táto v odôvodnení rozhodnutia konštatovaná skutočnosť žiadnym spôsobom nedáva odpoveď na námietku žalobcov, že znalecký posudok, v závere ktorého určil znalec cenu dražených nehnuteľností o 24 % nižšiu v porovnaní so znaleckým posudkom vypracovaným tým istým znalcom pred 13 mesiacmi, nemohol byť bez akýchkoľvek pochybností relevantným podkladom pre vykonanie dražby, tak aby bol zohľadnený prirodzený záujem pôvodných vlastníkov nehnuteľností na vydražení nehnuteľností za čo najvyššiu možnú cenu. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyhol odpovedi na túto argumentáciu žalobcov, napriek tomu, že išlo o podstatnú otázku z hľadiska jeho záverov o tom, že „dražobník v súlade so zákonom zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby podľa jeho všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby“.

12. V prejednávacom prípade došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom odvolacieho súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ktorá spočíva v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k podstatnej otázke týkajúcej sa ocenenia dražených nehnuteľností, od ktorej záviselo správne rozhodnutie vo veci. V dôsledku toho nemožno považovať dovolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ani ako celok za presvedčivý a táto skutočnosť sama osebe je dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že rozhodnutie je nepreskúmateľné vtedy, keď jeho písomné vyhotovenie neobsahuje vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Za nedostatok vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu treba považovať predovšetkým absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu v otázke, od riešenia ktorej závisela opodstatnenosť uplatneného nároku. Touto otázkou bola v danom prípade otázka ocenenia dražených nehnuteľností a s ňou úzko súvisiaca otázka nevysvetleného poklesu ceny oceňovaných dražených nehnuteľností v porovnaní s ich predchádzajúcim ocenením tým istým znalcom v rozpätí 13 mesiacov. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je tak v otázke „zabezpečenia ocenenia dražených nehnuteľností v súlade so zákonom“ nepreskúmateľné, keďže odvolací súd sa nevysporiadal s podstatnou argumentáciou žalobcov týkajúcou sa ceny dražených nehnuteľností.

13. Tým, že odvolací súd riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, znemožnil žalobcom uskutočňovanie ich procesných práv v takej miere, že tým bolo zároveň porušené ich právo na spravodlivý proces. Na základe uvedených skutočností dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu podľa ust. § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a podľa ust. § 450 C. s. p. mu vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že v zmysle ust. § 453 ods. 3 C. s. p. v novom rozhodnutí vo veci rozhodne aj o nároku na náhradu trov dovolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.